

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010238
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5618010238.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na verejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2018 prejednal odvolanie obžalovaného S. T. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/54/2018 z 5.9.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/54/2018 z 5.9.2018 vo výrokoch o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný S. T., nar. XX.XX.XXXX v D. P., trvale bytom D. P., X. XXX/X, t. č vo väzbe v ÚVV Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods.1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš uznal obžalovaného S. T. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Za to podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranný dohľad vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Podľa § 77 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zák. mu uložil povinnosť oznamovať a preukazovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka na súde podľa miesta svojho pobytu a vopred oznamovať súdu vzdialenie sa z miesta bydliska.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, a to voči výrokom o vine, treste i ochrannom dohľade. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že súd má rozhodovať len na základe skutočností, ktoré boli preukázané v rámci vykonania dôkazov na hlavnom pojednávaní. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchmi obžalovaného, znalkyň Ing. Šestákovej a Hanzalíkovej, prečítaním znaleckých posudkov, prepisov telefonických hovorov a ďalších listín. V odôvodnení rozsudku uviedol, že obžalovaný nepoprel spáchanie skutku, avšak nestotožnil sa s hodnotou drogy vyčíslenou v obžalobe a súvisiacou právnou kvalifikáciou. Okresný súd poukázal aj na výpoveď znalkyne Ing. Šestákovej vo vzťahu k výrobe a kvalite pervitínu. V rozsudku však necitoval presné a zásadné skutočnosti tak, ako vypovedala znalkyňa. Vo výpovedi sa znalkyňa vyjadrovala k množstvu metamfetamínu, čistej látky - bázy. Vypovedala, že sa jednalo o 19,458 mg pri čistote 23,7 %. Znalkyňa sa nevedela vyjadriť k hodnote drogy, ak by išlo o jej rôzne kvality - percentá čistého metamfetamínu. Je evidentné, že droga s obsahom čistého metamfetamínu 80 % nemôže mať totožnú hodnotu ako pri čistote 23,7 %. Z uvedených dôvodov nebola v napadnutom rozsudku kvalifikovane vyargumentovaná okolnosť hodnoty účinnej látky u neho zadržanej. Okresný súd neodstránil rozpor a nedoplnil dokazovanie na tvrdenie obhajoby, aby znalkyňa konkretizovala a zdokladovala písomne dokladom fotografií pri vážení množstvo doručenej látky na skúmanie, množstvo a váhu účinnej látky, množstvo prímеси, váhu obalu, papiera a igelitov. Uvedené dôkazy váženia sa nenachádzajú ani v písomne podanom posudku. Z dôvodu nevykonania tohto dôkazu je rozsudok v tejto časti nepreskúmateľný a obžalovanému prisvieďča zásada „in dubio pro reo“. Obžalovaný ďalej namietal, že svedkyňa M. vypovedala len všeobecne. Hodnotu drogy na trhu v lokalite Liptovský Mikuláš neuviedla. Vyjadriť sa len, že v Žilinskom kraji v predmetnom období bola hodnota pervitínu 50,- až 100,-Eur za jeden gram. Svedkyňa sa nevyjadrovala k otázke, aká hodnota drogy na trhu bola v mieste bydliska obžalovaného - v okrese Liptovský Mikuláš. Svoje tvrdenia nepodložila relevantnými dokladmi - ako štatistiky a prehľady. Pritom je všeobecne známe, že jedna dávka sa predáva v každom meste za inú cenu, v lokalite Liptova za 5,-Eur. V prípade aj pri výpočte, ktorý nesprávne použil súd na jednotlivé dávky a nie na hodnotu drogy, vychádza pri dávkach a kúpnej cene 5,-Eur za jednu dávku hodnota zaisteného metamfetamínu 2.010,-Eur. Tým je daná iná právna kvalifikácia stíhaného skutku. Súd poukázal na znalecké posudky s konštatáciou, že stopy omamných a psychotropných látok boli zistené na jeho rukách. Konštatoval však, že chemickou analýzou nebolo možné jednoznačne určiť pôvod kontaminácie rúk. Uvedená polemika je nepreskúmateľná, lebo súd neuviedol jednoznačný záver svojich úvah. Ak tento dôkaz nevyhodnotil, mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“. K formálnym skutočnostiam výrokovej časti rozsudku v podanom odvolaní uviedol, že súd neujasní podstatu stíhaného skutku, pretože išlo o drogu pre vlastnú potrebu. Súd súčasne uvádzal hodnotu obvyklých jednorazových dávok a hodnotu metamfetamínu. Obžalovaný mal výhrady aj k tomu, že súd odmietol vykonať výsluchy navrhnutých svedkov. Odmietnutie odôvodnil tým, že pohyb obžalovaného v inkriminovaný deň bol v podstate zachytený na základe odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky a poznatkov z operatívno-pátracej činnosti. Rovnako odmietol vykonať výsluch svedkyne F. s tým, že okolnosti, o ktorých mohla vypovedať, bolo možné zistiť už z iných realizovaných úkonov. Svedkyňa pritom mohla objasniť podmienky kúpy drogy, jej množstva a dohodnutej ceny. Tiež okolnosť, že 14.12.2017, i predtým sa v mieste ich bydliska pohybovali automobily realizujúce sledovaciu činnosť, pričom mohla uviesť konkrétne autá a evidenčné čísla. Ku výroku o treste a ochrannom dohľade uviedol, že odôvodnenie rozsudku v tejto časti je len heslovité, a preto nesúladne s Trestným poriadkom. Súd pri ukladaní trestu odňatia slobody nesprávne vyhodnotil jeho postoj k stíhanému skutku. Neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť, že sa v zásade priznal k stíhanému skutku, pričom sa nestotožnil len s jeho právnou kvalifikáciou. Podľa konštantnej judikatúry súdy sú viazané obžalobou iba čo sa týka skutkového vymedzenia, ale nie právnou kvalifikáciou. Jeho vyhlásenie, ktorým nepopieral spáchanie skutku pri prvej svojej výpovedi, bolo potrebné považovať za poľahčujúcu okolnosť. Rovnako sa nemožno stotožniť s tým, že u neho nebola daná ďalšia poľahčujúca okolnosť - vedenie riadneho života. V minulosti ako hokejista reprezentoval Slovenskú republiku. V dôsledku životnej situácie, keď nemal podpísanú zmluvu s hokejovým klubom, spáchal stíhaný skutok. Z toho dôvodu nemožno akceptovať záver súdu, že pred spáchaním skutku nevedol riadny život. Súd v napadnutom rozsudku síce konštatoval, že v minulosti bol právoplatne odsúdený za trestnú činnosť, ale neuviedol akého charakteru. Tieto skutočnosti spôsobujú nepreskúmateľnosť a neobjektívnosť rozsudku v tejto časti. Odôvodnenie rozsudku, z akých dôvodov mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov je tiež nepreskúmateľné. Pri výmere uloženého trestu nad 10 rokov je nevyhnutné kvalifikovane a riadne odôvodniť výmeru uloženého trestu. Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu prvostupňový súd len citoval ust. § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. So skutočnosťami, ktoré mal preukázané vo vzťahu k nožnej aplikácii § 48 ods. 4 a nasl. Tr.

zák. sa však nevysporiadal. Vôbec neodôvodnil možnosť jeho zaradenia do ústavu na výkon trestu s iným stupňom stráženia. V týchto súvislostiach poznamenal, že trest má nielen represívnu funkciu, ale aj prevenčnú a výchovnú. Nepodmienečný trest odňatia slobody mu bol uložený prvýkrát a pritom neboli rešpektované prevenčné a výchovné zásady. Súd sa v odôvodnení rozsudku obmedzil len na citovanie ust. § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zák. bez toho, aby uviedol opodstatnenosť uložených obmedzení, povinností, ich začiatok a dĺžku trvania.

V ďalšej časti odvolania namietal, že prvostupňový súd už v konaní o jeho žiadosti o prepustenie z väzby prejedlikoval a pracoval s tvrdeniami, ktoré neboli ani v prípravnom konaní ani pred súdom prezentované, a prevzal tak argumentáciu skutkových a právnych tvrdení len od obžaloby. Došlo taktiež k podstatným chybám konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä k porušeniu ustanovení o práve na obhajobu a objasnenie veci. Výrok o vine je založený na nejasných a neúplných skutkových zisteniach. Súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Skutkový stav zistil nesprávne. Tým došlo k pochybeniu súdu v rozsahu správnosti skutkových zistení. S takouto situáciou zákon spájal nutnosť vykonania ďalších dôkazov, ktoré napriek návrhu obhajoby vykonané neboli. Prípravné a súdne konanie nebolo realizované v zmysle Ústavy SR a ust. § 2 a nasl. Tr. por. Prvostupňový súd v konaní nerešpektoval v širšom slova zmysle právo na jeho obhajobu. Hlavné pojednávanie 5.9.2018 vykonal s náhradným obhajcom, pričom nerešpektoval, že zvolený obhajca bol v tom čase hospitalizovaný na neurologickom oddelení nemocnice. Náhradný obhajca nebol pri žiadnom úkone v priebehu prípravného konania, rozhodnutiach o väzbe a objektívne mal informácie len z naštudovania spisu. Takýto sprostredkovaný vzťah klienta a advokáta bez osobnej komunikácie nedával záruku kvalifikovaného obhajovania. Orgány činné v trestnom konaní ani súd nerešpektovali zásady podľa § 2 Tr. por., keď je potrebné vykonať dôkazy v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného. Súd nevykonal navrhnuté dôkazy - výsluch svedkyne U. F., ktorá by súdu dosvedčila obžalovaným tvrdenú skutočnosť zamýšľanej kúpy množstva a ceny drogy - 1.000,-Eur. V prípravnom ani v súdnom konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz k tomu, že mienil zakúpenú drogu predať ďalšej osobe. Okresný súd potom skutok nesprávne kvalifikoval podľa ust. § 172 ods. 2 Tr. zák. Je potrebné striktné rozlišovať zakúpenie drogy pre vlastnú potrebu, keď podľa rozhodovacej činnosti súdov sa zadržané množstvo účinnej látky, tzv. bázy, v tomto prípade cca 20 g, pri trhovej cene 50,-Eur za gram a škoda 1.000,-Eur správne malo kvalifikovať iba podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. V prípade, že páchatel ako diler drogu predáva ďalej je hodnota jednej dávky 10,- až 20,-Eur. Orgány činné v trestnom konaní a súd napriek absencii dôkazov v tomto smere považovali jeho konanie za dílerstvo a vychádzali pri určení rozsahu činu z minimálnej hodnoty 4.020,-Eur. Z tohto dôvodu došlo k nesprávnemu použitiu aj ods. 2 ust. § 172 Tr. zák. Mal byť použitý iba odsek 1 ust. § 172 Tr. zák., keďže od začiatku nepopieral, že kúpil drogu v hodnote 1.000,-Eur. Súd neskúmal a nevykonal dôkazy na nevyhnutné skúmanie subjektívnej stránky trestného činu - úmyslu. Mal záujem iba pre svoju potrebu kúpiť drogu za 1.000,-Eur. V tomto smere bolo potrebné vykonať navrhovaný výsluch svedkyne F.. Ohľadom úradného záznamu polície zo 14.12.2017, podľa ktorého vykonaním operatívno-pátracej činnosti prostredníctvom informátorov bola získaná informácia, že 14.12.2017 v presne nezistenom čase v ranných hodinách má vycestovať na neznáme miesto v smere do Bratislavy za účelom nákupu 100 g drogy, po príchode ju distribuovať ďalším odberateľom, nebol vykonaný orgánmi činnými v trestnom konaní ani súdom žiaden dôkaz. Npor. Mgr. H., ktorý vyhotovil úradný záznam, ani osoby poskytujúce policajtom tento údaj neboli vypočuté. V zmysle Trestného poriadku je možné informátorov vypočúť ako chránených svedkov bez odhalenia ich identity. Prokurátorom nebol navrhnutý a súdom vykonaný dôkaz konkretizácie údajných odberateľov drogy od obžalovaného. Z dôvodov objektívneho zistenia stavu veci a rešpektovania zásady § 2 Tr. por. bolo potrebné vykonať výsluchy informátorov, odberateľov a svedka H.. Svedka bolo potrebné vypočúť aj z dôvodu, že je nesúlady medzi obsahom úradného záznamu - vycestoval smerom do Bratislavy a výrokovou časťou rozsudku - vycestoval do Bratislavy. V tomto štádiu možno uvažovať, že predmetný záznam bol vyhotovený účelovo až po jeho zadržaní a text prispôsobený na účel zdôvodnenia začatia trestného stíhania. V opačnom prípade skutočnosti uvedené v zázname, že má ísť smerom do Bratislavy pre drogy, boli polícii známe v priebehu 14.12.2017. Policajti ho preto museli monitorovať a sledovať, a čakali ho pri vystúpení z vlaku v Liptovskom Mikuláši. K preukázaniu hodnovernosti uvedeného záznamu, času jeho vyhotovenia a prevereniu tam uvedených iných skutočností bolo potrebné vypočúť pisateľa záznamu. Súd odmietol vykonať tento dôkaz, čo spôsobilo nedostatočné objasnenie veci. Je nepochopiteľné jeho zadržanie a nezdokumentovanie celej veci v prípade, že polícia mala vedomosť o distribúcii drogy ďalším odberateľom. Obžalovaný namietal, že okresný súd odmietol vypočúť policajtov, ktorí ho zadržali. Stretnutie v Bratislave dohodol osobne týždeň pred 14.12.2017 v Liptovskom Mikuláši. Do Bratislavy cestoval vlakom. Bolo nelogické bez sledovania zistiť, kedy sa vlakom vrátil do Mikuláša, pričom hneď pri vystúpení bol zadržaný. Musel byť sledovaný. Niekoľko

dni pred zadržaním sa pred jeho bytovkou pohybovali automobily, ktoré podľa dostupných informácií používala polícia. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR ak aj zákonnému dôkazu, v tomto prípade zaisteniu drogy, predchádzal nezákonný postup, je následný úkon nepoužiteľným. Bolo nemožné, aby polícia bola na železničnej stanici o 20.00 hod., keď z domu odišiel ráno o 9.00 hod. Polícia nemohla vedieť, ktorým vlakom pricestuje, keďže mohol prísť aj iným dopravným prostriedkom. V policajnom vozidle bolo asi 6 policajtov, ktorí ho zadržali, vyšetrovateľ a psovod so psom až z OR PZ Martin. Uvedené potvrdzuje, že bol monitorovaný. Bolo povinnosťou súdu, pri rešpektovaní zásady zistenia objektívneho stavu veci, vypočítať policajtov ako svedkov, a tým odstrániť rozpory ohľadom zákonnosti, resp. nezákonnosti jeho sledovania. Argumentácia súdu, že nebolo potrebné vypočítať uvedených svedkov z dôvodu, že na základe odpočúvania bol zachytený jeho pohyb počas celého dňa 14.12.2017 neobstojí. Oboznamované záznamy telekomunikačnej prevádzky neboli z rozhodného časového úseku od 8.00 hod. do 20.00 hod. dňa 14.12.2017, kedy bol zadržaný, ani z predchádzajúcich dní. Z tohto dôvodu z telefonátov a SMS správ sledovaného mobilu nemohla mať polícia informácie o jeho pohybe. Súd nedisponoval žiadnym dôkazom na tvrdenie údajného monitorovania jeho pohybu a jednoznačne pripadá do úvahy jeho argumentácia o nezákonnom sledovaní a zadržaní. V prílohe odvolania predložil aj rozhodnutie Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/146/2012, ktorý rozhodoval v zmysle intencií Najvyššieho súdu SR v otázke nezákonného sledovania, a tým následného procesného nepoužitia ďalšieho dôkazu. Aj v predmetnej veci došlo k nezákonnému sledovaniu obžalovaného. Podľa ustálenej súdnej praxe v otázkach legálnosti služobného zákroku za účelom získania dôkazu pre trestné konanie je získanie dôkazu podľa zákona o Policajnom zbore obchádzaním Trestného poriadku. Konanie polície v predmetnej veci 14.12.2017 treba hodnotiť ako konanie v rozpore s ust. § 113 Tr. por. Policajti mali písomne požiadať prokurátora o vydanie príkazu na sledovanie alebo požiadať o vydanie príkazu dodatočne (§ 113 ods. 1, 2, 7 Tr. por.). Zo strany polície 14.12.2017 však došlo k jeho sledovaniu v rozpore so zákonom. Takto získaný dôkaz prenáša svoju nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť aj na ďalší dôkaz, ktorým bol dôkaz o vydaní drogy ako veci dôležitej pre trestné konanie. Tento dôkaz sa stal nezákonným a procesne nepoužiteľným podľa § 119 ods. 2 Tr. por. Napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, bez konštatovania dôkazov, na základe ktorých bol vydaný. Súd pri rozhodovaní a zdôvodňovaní rozhodnutia musí k určitému tvrdeniu uvádzať aj konkrétne dôkazy. Súd neuviedol žiadnu skutočnosť a dôkaz o jeho tvrdeniach o nezákonnom sledovaní, ani skutočnostiach, akým spôsobom mal drogu predať inej osobe, tzv. dílerstvo. Na základe týchto skutočností navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a nasl. Tr. por. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne ho za použitia § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný v doplnení odvolania z 10.12.2018 uviedol, že nesúhlasí s kvalifikáciou skutku podľa odseku 2 písm. e) ust. § 172 Tr. zák., podľa ktorej mal byť skutok spáchaný vo väčšom rozsahu. Dňa 14.12.2017 bola v priestoroch OR PZ v Liptovskom Mikuláši vykonaná jeho osobná prehliadka, v rámci ktorej bolo u neho nájdené vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 80,40 g. Expertíznym skúmaním bola potvrdená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfoxidu, s obsahom metamfetamínu 23,7 % z celkovej hmotnosti, čo zodpovedalo 475 obvyklým jednorazovým dávkam drogy. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,-Eur a škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10-násobok malej škody. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu. V zmysle § 126 ods. 1 Tr. zák. sa pri určení výšky škody vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva. Ak výšku nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia v prípade, že ide o ujmu na životnom prostredí, ujmu spôsobenú na chránených druhoch živočíchov a rastlín, exemplároch alebo drevinách, alebo škodu na pamiatkovo chránených veciach alebo veciach majúcich historickú, umeleckú alebo vedeckú hodnotu, pri určení ujmy alebo výšky škody sa vychádza z hodnoty veci určenej zákonom alebo iným všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným na základe zákona. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa odsekov 1 a 2, alebo ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy, inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku. Z výpovede svedkyne M., zástupkyne Národnej protidrogovej jednotky PZ z 5.9.2018 vyplýva, že priemerná hodnota metamfetamínu sa v roku 2017 pohybovala v rozmedzí od 35,- do 100,-Eur. Vzhľadom na nízky obsah účinnej látky v množstve u neho zadržanom je podľa jeho názoru vhodné v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného

prikloniť sa k nižšej hodnote, ktorá by bola aj pod úrovňou priemernej hodnoty 35,-Eur vychádzajúc z toho, že výška ceny je daná ponukou a dopytom, ovplyvnená aj obsahom účinnej látky. Je pravda, že pri kúpe drogy je menšia možnosť overenia obsahu účinnej látky, ale aj v nelegálnom obchode je možné uplatniť niektoré princípy trhu, keďže predaj nekvalitnej drogy za vysokú cenu by pre predajcu znamenal odliv zákazníkov. Takýto predajca by nemal reálny vplyv na údaje získavané policajným monitorovaním predaja drog. V zmysle uvedeného tak priemerná cena metamfetamínu v Žilinskom kraji odzrkadľuje cenu čistejšej zmesi, ktorá bežne dosahuje 70 až 78 % metamfetamínu, ako to vyplývalo z výpovede svedkyne Šestákovej. Údaje zaobstarané operatívnou činnosťou príslušníkov PZ, ktoré boli podkladom pre výpočet priemernej ceny, boli len údaje bez množstva účinnej látky obsiahnutej v zmesi. V takom prípade sa reálna cena za slabšiu alebo silnejšiu látku mohla značne odlišovať od takto určenej priemernej ceny. Najvyššia a najnižšia cena látky, ktorá je počítaná z údajov o predaji zmesí väčšinou obsahujúcich viac účinnej látky, nie je dostatočne relevantný údaj pre jeho prípad. V prejednávanej veci bolo preto spravodlivé ustáliť hodnotu metamfetamínu, s trojnásobne nižším obsahom účinnej látky ako býva zvyčajne, pod hodnotu priemernej ceny. Policajné monitorovanie trhu s drogami nemôže byť všeobecne záväzné, lebo ide o obchodovanie so zakázanou látkou, ktorej cena nie je stanovená jednotne. Uvedenú argumentáciu podporuje aj fakt, že drogu kúpil za 1.000,-Eur s tým, že vedel aspoň približný obsah účinnej látky. Látku nekupoval za účelom predaja, ale na vlastnú spotrebu, a preto mu stačila aj menej účinná zmes. Súdom určená hodnota 4.020,-Eur, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nezodpovedá spravodlivému a objektívnemu posúdeniu veci. Aj pri týchto okolnostiach mala byť použitá zásada v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Hodnota zmesi mala byť určená pod hodnotu priemernej ceny. Striktné ustálenie hodnoty drogy presahujúcu hranicu väčšieho rozsahu za takto určených podmienok a uloženie nepodmienečného trestu vo výmere 10 rokov je nespravodlivé, neobjektívne a nezákonné. Uvedený názor je totožný aj s názorom Najvyššieho súdu SR, ktorý vyslovil v konaní pod sp.zn. 6Tdo/46/2016 o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4.2.2016, sp. zn. 7To/98/2015. V ďalšej časti uviedol, že súd pochybil aj pri jeho zaradení na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože podľa ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. možno zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 tohto ustanovenia zaradený, ak so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela má súd za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. V danej veci boli pre takéto rozhodnutie splnené zákonné podmienky, lebo je netrestaný a išlo o jednorazové prechovávanie drog. V jeho prípade došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci, keďže nebolo jednoznačne preukázané spáchanie činu vo väčšom rozsahu. Obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. nespáchal. Jeho konanie malo byť kvalifikované iba podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a uložil mu podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s najdlhšou možnou skúšobnou dobou, resp. nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V prípade, ak by odvolací súd zotrval na právnej kvalifikácii skutku súdu prvej inštancie, navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody výrazne pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. K odvolaniu pripojil písomné prehlásenie družky F. o jeho úmysle kúpiť metamfetamín len pre svoju potrebu za 1000,- Eur, sledovaní jeho osoby pred odchodom do Bratislavy a fotografiu vozidiel pred železničnou stanicou.

Prokurátor sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteľ aj povinnosť prihliadnúť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, je sčasti dôvodné, a to voči výrokom o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade.

Ku konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, nadriadený súd uvádza, že prvostupňový súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité objasnenie veci, možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom dokazovanie vykonal v rozsahu

potrebnom na rozhodnutie. Odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, sú nedôvodné.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný bol vo veci zadržaný ako podozrivý, pričom orgány činné v trestnom konaní vychádzali z výsledkov a poznatkov odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky i operatívno-pátracej činnosti. Vo všetkých podnetoch, návrhoch, ako aj príkazoch na domovú i osobnú prehliadku obžalovaného bolo uvedené, že podozrenie voči obžalovanému vyplýva z týchto použitých zákonných prostriedkov. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky bolo realizované na základe sudcom pre prípravné konanie riadne vydaného príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky mobilnej účastníckej stanice podľa § 115 ods. 1, 2 Tr. por., ako to vyplýva z utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu. Z predložených dôkazov nebolo zistené, že by odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky i operatívno-pátracia činnosť polície v zmysle § 38a a nasl. zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore boli vykonané v rozpore s týmito príslušnými zákonnými ustanoveniami. Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplýva, že obžalovaný bol, či už v súlade s § 113 Tr. por. zákonne alebo nezákonne sledovaný. Orgány činné v trestnom konaní mali z operatívno-pátracej činnosti i z odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky zistených dostatok vedomostí o tom, že obžalovaný 14.12.2017 kúpil metamfetamín v Bratislave a privezie ho do Liptovského Mikuláša. Vyplýva to najmä z prečítaných záznamov telekomunikačnej prevádzky zo 14.12.2017 a záznamov o operatívno-pátracej činnosti. Z týchto dôvodov bolo aj podľa odvolacieho súdu zadržanie obžalovaného ako podozrivej osoby, príkaz na jeho osobnú prehliadku a zaistenie metamfetamínu vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Zaistený metamfetamín bol teda zaobstaraný v súlade s § 119 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona. Krajský súd sa z vyššie uvedených dôvodov stotožnil so záverom okresného súdu, že výsluchy družky obžalovaného, policajta H. z odboru kriminálnej polície, policajtov realizujúcich zaisťovacie úkony i osôb konajúcich v prospech Policajného zboru k týmto skutkovým okolnostiam by boli podľa § 272 ods. 3 Tr. por. nadbytočné, pretože išlo o okolnosti, ktoré boli zistené už skôr vykonanými dôkazmi. V týchto súvislostiach je potrebné poznamenať, že využívanie osôb konajúcich v prospech Policajného zboru pri odhaľovaní úmyselných trestných činov a pri zisťovaní ich páchatelov je jedným z legitímnych prostriedkov operatívno-pátracej činnosti, na ktorý v § 39 ods. 1 odkazuje aj zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Forma spolupráce jednotlivcov s Policajným zborom je bližšie upravená v § 41 uvedeného zákona. Toto ustanovenie v prvom odseku jasne definuje, že osobou konajúcou v prospech Policajného zboru sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba, ktorá dobrovoľne, utajovaným spôsobom poskytuje informácie a služby Policajnému zboru pri odhaľovaní trestnej činnosti. Táto kooperácia v zmysle uvedeného vyžaduje postupovať v utajení, pričom od povinnosti mlčanlivosti môže v tomto prípade oslobodiť len minister vnútra alebo prezident Policajného zboru. Predpokladom na zbavenie povinnosti mlčanlivosti je požiadavka orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu na zbavenie mlčanlivosti z dôvodu potreby výsluchu takejto osoby v procesnom postavení svedka, pretože je to nevyhnutné s ohľadom na dôkaznú situáciu. V tejto prejednávanej veci o taký prípad už z vyššie uvedených dôvodov nešlo. Obžalovaným uvádzaný nesúlad medzi úradným záznamom polície zo 14.12.2017, v ktorom sa uvádza, že vycestoval smerom do Bratislavy a výrokom napadnutého rozsudku, že vycestoval do Bratislavy, je nepodstatný, lebo obžalovaný po vznesení obvinenia vypovedal, že metamfetamín kúpil v Bratislave. Aj z prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky vyplýva, že obžalovaný 14.12.2017 komunikoval s osobou s registrovanou telefonickou stanicou v Bratislave i približný čas jeho návratu do Liptovského Mikuláša. Obrana obžalovaného, že bol nezákonne sledovaný, preto nemá oporu v predložených a vykonaných dôkazoch v konaní pred súdom prvého stupňa.

Ďalšia časť odvolacích námietok obžalovaného spočíva v tom, že 5.9.2018 neboli dodržané jeho práva na obhajobu, pretože hlavného pojednávania sa zúčastnil iba náhradný obhajca, je tiež nedôvodná. Zvolený obhajca obžalovaného bol o termíne hlavného pojednávania riadne a včas upovedomený. Obhajca JUDr. Ďurajda sa e-mailom ospravedlnil až o 9.13 hod. uvedeného dňa, teda po začatí hlavného pojednávania. Podľa ust. § 42 ods. 1, 2 Tr. por. ak je dôvodná obava, že by mohol byť zmarený v prípravnom konaní výsluch obvineného, ktorý trvá na prítomnosti obhajcu, hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie pre neprítomnosť zvoleného obhajcu alebo ustanoveného obhajcu, môže byť obžalovanému popri zvolenom obhajcovi alebo ustanovenom obhajcovi ustanovený náhradný obhajca. Náhradný obhajca má rovnaké práva a povinnosti ako zvolený obhajca alebo ustanovený obhajca; na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí ich však môže vykonávať iba v prípade neúčasti zvoleného alebo ustanoveného obhajcu. Obžalovanému bol náhradný obhajca

ustanovený už 12.6.2018, pretože zvolený obhajca sa na úkony, o ktorých bol riadne a včas upovedomený, neustanovoval. Okresný súd nariadené úkony na hlavnom pojednávaní správne vykonal, pretože podľa § 2 ods. 6 Tr. por. bol väzobnú vec povinný vybavovať prednostne a urýchlene. Náhradný obhajca má pritom podľa § 42 ods. 2 Tr. por. rovnaké práva a povinnosti ako zvolený obhajca s výnimkou, že na hlavnom pojednávaní ich môže vykonávať iba v prípade neúčasti zvoleného obhajcu. Z predchádzajúceho postupu zvoleného obhajcu v priebehu súdneho konania vyplývala dôvodná obava, že jeho neprítomnosťou na hlavnom pojednávaní môže byť jeho vykonanie zmarené, pretože podľa § 252 ods. 4, prvá veta Tr. por. v prípadoch povinnej obhajoby nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu. Obžalovaný bol vo výkone väzby, čím bol u neho daný počas celého trestného stíhania dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. Výhrady obžalovaného, že chcel konať iba za účasti svojho zvoleného obhajcu, eventuálne, že náhradný obhajca vo veci nebol natoľko pripravený ako jeho zvolený obhajca, neobstoja, pretože zvolený obhajca bol o hlavnom pojednávaní riadne a včas upovedomený, mal možnosť sa na hlavné pojednávanie ustanoviť a priamo Trestný poriadok upravuje, že obžalovanému popri zvolenom obhajcovi môže byť za splnenia zákonných podmienok ustanovený náhradný obhajca. Náhradný obhajca pritom už 10.7.2018 do spisu nazeral, obstaral si kópie z jeho častí, ustanovil sa na neverejné zasadnutie 1.8.2018, i na hlavné pojednávanie 5.9.2018, po otvorení ktorého mal s obžalovaným poradu. Okresný súd aj v tomto prípade konal v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami.

Odvolací súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel tiež k záveru, že výhrady obžalovaného k postupu a záverom znaleckého skúmania z odvetvia kriminalistickej toxikológie sú neopodstatnené. Znalčka Ing. Šestáková z KEÚ PZ Slovenská Ľupča, ktorá bola na hlavnom pojednávaní aj vypočutá, zodpovedala všetky otázky obhajoby. Vypovedala najmä k postupu znaleckého skúmania a ku všetkým skutočnostiam, na základe ktorých dospela ku znaleckým záverom. Znalecké skúmanie bolo vykonané podľa štandardného pracovného postupu ústavu. Kryštalická látka s obsahom metamfetamínu mala hmotnosť 80,40 g bez mikroténového vrečka. S tým je v súlade aj obsah zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky a fotodokumentácia, podľa ktorej mikroténové vrečko, v ktorom sa nachádzalo polyetylénové vrečko s kryštalickou látkou obalené v dvoch papierových obrúskoch, malo hmotnosť 85,2 g. Vrečka a obrúsky boli podrobené, po skúmaní samotnej kryštalickej látky, následnému skúmaniu z odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy. Odvolací súd preto nemá, obdobne ako prvostupňový súd, žiadne pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, keďže je aj spolu s výpoveďou znalkyne na hlavnom pojednávaní jasný a úplný. Navrhované doplnenie dokazovania v odvolaní obžalovaného v tomto smere je nadbytočné, pretože skutkový stav veci i v týchto čiastkových okolnostiach bol zistený v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd náležite objasnil vec pri zachovaní možnosti uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu a vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na jeho rozhodnutie. V odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a prečo odmietol doplnenie dokazovania. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o vinu obžalovaného, je podrobné a zrozumiteľné, krajský súd v zásade na toto odôvodnenie odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a utvárajú ucelenú reťaz priamych i nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Zo žalovaného obzvlášť závažného zločinu je obžalovaný usvedčovaný najmä čiastočným vlastným priznaním, znaleckým skúmaním z odvetvia kriminalistickej toxikológie, kriminalistickej biológie a genetickej analýzy, daktyloskopie, psychiatrie, fotodokumentáciou, obsahom zápisníc o vykonaní domovej prehliadky, prehliadky iných priestorov, osobnej prehliadky a ďalších listinných dôkazov. Obžalovaný sám vypovedal, že zaistený metamfetamín si zabezpečil v Bratislave od neznámej osoby. Znaleckým skúmaním z odvetvia kriminalistickej toxikológie bolo objasnené, že obsahom 80,40 g kryštalickej látky bolo 19,458 g čistého metamfetamínu. Uvedená hmotnosť zodpovedala minimálne 475 bežným jednotlivým dávkam drogy, ktoré boli spôsobilé ovplyvniť psychiku užívateľa. Podľa písomného vyjadrenia Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protidrogovej jednotky, ako aj výpovede svedkyne M. zaistený metamfetamín o hmotnosti 80,40 g mal hodnotu 4.020,- až 8.004,-

Eur, pretože hodnota jedného gramu psychotropnej látky metamfetamínu v IV. štvrtroku 2017 v Žilinskom kraji bola 50,- až 100,-Eur.

Obžalovaný v trestnom konaní namietal právnu kvalifikáciu skutku aj podľa odseku 2 písm. e) ust. § 172 Tr. zák., teda spáchanie činu vo väčšom rozsahu. Odvoláciu námietku založil v podstate na tom, že v zaistenej zmesi o hmotnosti 80,40 g sa nachádzalo iba 23,7 % čistého metamfetamínu, čo zodpovedalo 19,458 g. Takúto zmes kúpil v Bratislave asi za 1.000,-Eur. Z týchto dôvodov mala byť cena vypočítaná iba z 19,458 g, prípadne cena mala byť ustálená na nižšiu hodnotu, pretože koncentrácia 23,7 % nemôže mať rovnakú hodnotu ako napr. zmes s obsahom čistej látky 80 %. Okresný súd nebral zreteľ ani na to, že hodnota metamfetamínu na čiernom trhu v okrese Liptovský Mikuláš bola nižšia ako v okrese Žilina. Ten sa v okrese Liptovský Mikuláš predával za 5,-Eur za jednu dávku. Rozsah činu preto nepresahoval hodnotu 2.660,-Eur. Navyše nebol dilerom tejto drogy, iba jej užívateľom a kúpil si ju pre vlastnú potrebu. Výhrady obžalovaného, že skutok nemal byť kvalifikovaný aj podľa odseku 2 písm. e) § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. sú nedôvodné, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný metamfetamín kúpil, prechovával ho a čin spáchal vo väčšom rozsahu. Znaleckým skúmaním z odvetvia kriminalistickej toxikológie bolo objasnené, že 80,40 g kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu (báza 24,2 % hmotnostných - 19,458 g čistej látky) zodpovedalo minimálne 475 jednotlivým dávkam drogy, ktoré boli spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Vychádzajúc z tohto záveru znaleckého skúmania išlo o minimálne 475 jednotlivých dávok metamfetamínu, ktoré boli aj pri zistenej koncentrácii podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. schopné nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti. Ak by zaistený metamfetamín nedosahoval aspoň minimálne množstvo účinnej látky schopnej ovplyvniť psychiku človeka, nešlo by o návykovú látku.

Výhrady obžalovaného, že metamfetamín kúpil a prechovával iba pre vlastnú potrebu sú nedôvodné. V týchto súvislostiach je relevantné, že ust. § 135 Tr. zák. upravuje výklad pojmu prechovávanie pre vlastnú potrebu. Prechovávaním drog pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu a prechovávaním vo väčšom rozsahu v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu. Uvedené zákonné ustanovenie sa na konanie obžalovaného T. nevzťahuje, pretože zaistený metamfetamín zodpovedal minimálne 475 obvyklým jednorazovým dávkam. Obžalovaný navyše nebol uznaný vinným aj za jeho predaj, ale iba za jeho kúpu a prechovávanie.

Prvostupňový súd postupoval správne a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, keď dospel k záveru, že uvedené množstvo metamfetamínu na trhu s drogami má minimálnu cenu 4.020,-Eur. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 126 ods. 1 Tr. zák. sa pri určení rozsahu činu vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva. Preto i pri určení rozsahu trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák. je rozhodujúca cena, za ktorú sa omamná alebo psychotropná látka v čase a mieste skutku obvykle predáva koncovým používateľom na čiernom trhu. Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. môže za dôkaz slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, teda aj informácie o tzv. pouličných cenách drog získané zo správy príslušného útvaru Policajného zboru, ktorý v rámci svojej pôsobnosti tieto ceny monitoruje. Skutočnosť, že pôvodcom dôkazného prostriedku je policajný útvar, z neho plynúci dôkaz automaticky nediskvalifikuje. Okresný súd preto správne pri určení rozsahu činu vychádzal z odborného vyjadrenia Ministerstva vnútra SR, PPZ NAKA, ktoré stanovilo minimálnu cenu pervitínu na čiernom trhu v Žilinskom kraji v IV. štvrtroku 2017 na 50,- až 100,-Eur za 1 g, a bolo určujúce aj pre úvahu súdu pri kvalifikácii skutku. Príslušná policajná zložka cenu stanovuje na základe analýzy procesných úkonov ako sú vyťažovanie informačno-technickými prostriedkami, výsluchy podozrivých, obvinených, svedkov, predstierané prevody vecí, ako aj vlastnej operatívnej práce operatívnych pracovníkov regionálnych oddelení. Údaje NAKA PPZ sú pritom voľne prístupné na webovej stránke Ministerstva vnútra SR. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že obsah čistej látky v zmesi nemožno pri predaji preskúmať. Takéto preskúmanie je možné len v laboratórnych podmienkach. Svedkyňa M. vypovedala, že počas 19-ročnej praxe sa nestretla s tým, aby bola v rámci predaja drogy hodnota určovaná nie od hodnoty celkovej hmotnosti matérie, ale od hodnoty čistej bázy. V priebehu jedného roka pritom bežne vypracuje okolo 300 odborných vyjadrení, v ktorých stanovujú najnižšiu, ale aj najvyššiu cenu v danom regióne. Pokiaľ expertízny ústav označí danú látku za schopnú ovplyvniť psychiku človeka a za psychotropnú látku podľa zák. č. 138/1998 Z. z. o omamných, psychotropných

látkach a prípravkoch bez ohľadu na obsah účinnej látky, je bezpredmetné percentuálne zastúpenie účinnej látky. Pri podávaní odborných vyjadrení určujú cenu za jeden gram bez ohľadu na množstvo účinnej látky. Odvolacie námietky obžalovaného sú z týchto dôvodov aj v tejto časti nedôvodné, pretože zaistená látka bola schopná ovplyvniť psychiku užívateľa aj pri zistenej koncentrácii. Obvyklá predajná cena bola okresným súdom správne určená, keď vychádzal z ceny za posledný štvrtrok 2017 v Žilinskom kraji. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by cena v okrese Liptovský Mikuláš bola nižšia. Navyše metamfetamín bol síce zaistený v Liptovskom Mikuláši, ale obžalovaný sám vypovedal, že ho kúpil v Bratislave. Rovnako aj pri obhajobe uvádzanej predajnej ceny 35,-Eur za 1 gram, treba podotknúť, že bez akejkoľvek opory vo vykonaných dôkazoch by rozsah činu bol vo väčšom rozsahu, a to 2.814,-Eur ($35 \times 80,40 = 2\,814$). Obrana obžalovaného, že drogy kúpil za 1.000,- Eur a pre vlastnú potrebu, aj v spojení s čestným prehlásením jeho družky, je nedôveryhodná. Podľa znaleckého skúmania obžalovaný nie je závislý na pervitíne. Pri jeho osobnej prehliadke, ako aj domovej prehliadke boli zaistené mikrodigitálne váhy, na ktorých boli zaistené jeho DNA stopy. Z obsahu prečítaných záznamov telekomunikčnej prevádzky vyplýva, že u obžalovaného si chceli kúpiť drogu iné osoby. Ak obžalovaný vypovedal, že bol sledovaný, videl i s družkou viacero motorových vozidiel a policajti ho čakali aj po príchode do Liptovského Mikuláša, je veľmi nepravdepodobné, aby napriek vedomosti o týchto okolnostiach kúpil a prechovával v takejto situácii omamnú látku a vystavil sa riziku odhalenia a zadržania.

Odvolací súd po preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného voči výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu odňatia slobody a ochrannom dohľade je sčasti dôvodné. V prvom rade je potrebné uviesť, že prvostupňový súd obžalovanému správne nepriznal poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Obžalovaný bol totiž rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T/60/2014 zo 16.9.2014, právoplatným 16.9.2014, uznaný vinným z prečinov výtržníctva, ublíženia na zdraví a poškodzovania cudzej veci spáchaných v spolupáchateľstve podľa § 20, § 364 ods. 1 písm. a), § 156 ods. 1 a § 245 ods. 1 Tr. zák., a odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok, do 16.9.2015. Vzhľadom na túto okolnosť nemožno konštatovať, že obžalovaný pred spáchaním činu viedol riadny život. Skutočnosť, že sa na obžalovaného v tejto veci hľadí, ako keby nebol odsúdený, neznamená, že zároveň možno konštatovať vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovanému nemožno priznať ani poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), pretože obžalovaný sa sčasti priznal v dôsledku zabezpečených usvedčujúcich dôkazov a nepriznal sa ku všetkým skutkovým okolnostiam, ktoré sú kvalifikačným momentom súdom použitej právnej kvalifikácie, vrátane okolností, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby. Na druhej strane treba obžalovanému prisvedčiť v tom, že okresný súd výmeru uloženého trestu odňatia slobody riadnym spôsobom neodôvodnil. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov v trestnej sadzbe od 10 do 15 rokov. Poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti zistené neboli. K hodnoteniu jeho osoby treba uviesť, že sa síce v minulosti už dopustil trestnej činnosti, ale iného charakteru, pričom v tej veci sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Je bývalým profesionálnym hokejistom. Z týchto dôvodov nadriadený súd považoval za spravodlivé a primerané, zodpovedajúce potrebám individuálnej a generálnej prevencie obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 10 rokov nepodmienečne. Okresný súd pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b), ods. 4 Tr. zák. dôsledne a dostatočne neskúmal, či so zreteľom na závažnosť spáchaného trestného činu a mieru narušenia obžalovaného nie je lepšie zaručená jeho náprava v inom, ako maximálnom stupni stráženia. Obžalovaný v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Bol profesionálnym športovcom hokeja na vrcholovej úrovni. Množstvo zaisteného pervitínu neprekračovalo vo výraznej miere hranicu väčšieho rozsahu. Svoje konanie sčasti priznal, v podstate ľutoval, aj keď nesúhlasil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku. Z týchto dôvodov odvolací súd, s poukazom aj na výchovný účel uloženého trestu odňatia slobody dospel k záveru, že je vhodnejšie a primeranejšie so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného zaradiť ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v ktorom bude jeho náprava lepšie zaručená.

Okresný súd rovnako uložil neprimerane prísnu výmeru ochranného dohľadu, pričom v rámci ochranného dohľadu uložil aj povinnosti, ktoré vyplývajú priamo z ust. § 77 Tr. zák. a je preto nadbytočné uvádzať ich vo výrokovej časti rozsudku. Odvolací súd z rovnakých dôvodov, uvedených už pri odôvodnení výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu dospel k záveru, že obžalovanému bude postačovať uloženie ochranného dohľadu na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá

je v ust. § 78 ods. 1 Tr. zák. upravená v rozmedzí od 1 do 3 rokov. Námieta obžalovaného, že ochranný dohľad nie je nevyhnutný, neobstojí, pretože podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. je uloženie ochranného dohľadu páchatelovi, ktorého súd odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, obligatórne. V tomto prípade je ochranný dohľad zo zákona súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti, ktorá je nevyhnutná na dovŕšenie nápravy obžalovaného uznaného vinným z obzvlášť závažného zločinu.

S ohľadom na uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok iba vo výrokoch o treste, spôsobe jeho výkonu a ochrannom dohľade a obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere 1 rok, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.